

прѣдидущего писмо явихъ за Г. М. Дринова да съмъ са съ тогосъ честито ъ и славногъ човѣка намѣрилъ, и който кѣто му явихъ чи ма Ви прашате до толкова са зарадва, щото веднага ма пита имамъ ли азъ вашъ ликъ, азъ му посочихъ насъ двамата, той го зѣ и не го даде више.

Сѣтне кѣто любопитенъ да чуетъ нѣщо добро за Васъ. нарочно като му каза(хъ) че съмъ при Васъ сѣделъ, той почна да ма пита за вашето здравіе и ощи подобни нѣща морални и характерни, комуто азъ отговори(хъ) тѣй кѣто да сте Вие самички присѣтствували при разговора ны; и най-сѣтне чухъ онѣзи исти съвѣти, които съмъ и отъ Васъ слушалъ